№ 18. Poniedziałek 23. Stycznia 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Rozporządzeniem wysokiego ministerstwa sprawiedliwości z 26. września 1864 l. 8294 przeniesieni do Lwowa adwokaci Dr. Ignacy *Czemeryński* z Żółkwi i Dr. Konrad *Gregorowicz* z Sambora otwarli we Lwowie swoje kancelarye urzędowe, co niniejszem podaje się do wiadomości publicznej.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, 12. stycznia 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

My Franciszek Józef pierwszy z Bożej łaski Cesarz Austryi etc. etc. etc.

Poważanemu J. Wielmożnemu panu Br. Józefowi Sokcevic Naszemu feldmarszałkowi porucznikowi Banowi Królestwa Dalmacyi, Kroacyi i Slawonii.

Poważany J. Wielmożny Baronie, miły Nam wierny!

Aby rozpoczęte na sejmie krajowym w roku 1861 a dotychczas w zawieszeniu pozostające rozprawy nad niektóremi najważniejszemi kwestyami dobra publicznego poprowadzić dalej, i z pomocą Boga i kraju doprowadzić je szczęśliwie do końca, tudzież aby inne pomyślności kraju dotyczące przedmiota poddać pod obradę prawodawczą, zamiarem jest Naszym, o ile na to Opatrzność pozwoli zwołać na przyszłą wiosnę sejm krajowy tego Naszego Królestwa.

Gdy jednak regulamin wyborczy, według którego ostatni sejm krajowy tego Królestwa przyszedł do skutku, był przez Nas dozwolony tylko na czas sejmu krajowego 1861 r. w nadziei, że ten sejm krajowy ukończy od lat kilkunastu nie załatwioną kwestyę uporządkowania tegoż, przeto z powodu iż ów sejm krajowy z wyjątkiem jednego projektu komitetowego nic w tym względzie nie dokonał, widzimy się w konieczności wziąść pod rozwagę, jak i na jakiej podstawie ma być zwołany rzeczony sejm krajowy.

Ponieważ w ogóle jest Naszą wolą, aby instytucye, ustawy i prawne zwyczaje tego Królestwa, o ile mają jakowy związek z życiem narodowem i odpowiadają wymaganiom teraźniejszych stosunków, nietylko zostały w swojej mocy utrzymane, ale nawet aby były coraz więcej wzmacniane; zezwalamy chętnie aby, gdy do regulaminu wyborczego z roku 1848 powrócić nie można, regulamin wyborczy z r. 1861 przez Nas tylko ad hoc zatwierdzony, posłużył za punkt wyjścia do dalszego rozwoju.

Przytem jednak nie możemy zataić naszego przekonania, że ten regulamin wyborczy, który z niejakiemi zmianami był ułożony na wzór przepisanego także ad hoc w r. 1848 przez ówczesnego Bana tego Królestwa barona Józefa Jellacica, tak w zasadzie jak i w przeprowadzeniu szczegółów, zawiera istotne i ważne niedogodności, których usunięcie na przyszłość bądź co bądź okazuje się nagłem.

W tym zamiarze jeszcze więcej umocniły Nas kroki ostatniego sejmu krajowego, który projektem przez jeden ze swoich komitetów wypracowanym a od regulaminu wyborczego z r. 1861 w gruncie rzeczy odmiennym, rzeczone niedogodności jeszcze więcej wyświecił chociaż ich niestety nie usunął.

Aby więc w regulaminie wyborczym na przyszły sejm krajowy przyzwolić się mającym uniknąć tych niedogodności, a oraz odpowiedzieć słusznym życzeniom Królestwa, polecamy Ci Nam wierny zwołać niezwłocznie konferencyę banalną według z dawna przyjętego legalnego zwyczaju kraju, i tej przedłożyć następujące zapytania celem uzyskania dobrze rozważonych sumiennych odpowiedzi i wniosków.

I.

Czy magnaci mają być zwołani na sejm krajowy osobiście czy przez reprezentantów wybranych z ich stanu, lub z wielkich posiadłości gruntowych?

Od jakich przymiotów ma zależeć w pierwszym razie ich głos osobisty, w drugim razie ich prawo wyborcze?

II.

Jak i w jakim stosunku, ze względu na tak znaczne koszta sejmu krajowego, tudzież dla ułatwienia uregulowania obrad w sejmie krajowym, liczba reprezentantów w ogólności, a w szczególności liczba reprezentantów z gmin ludowych ma być zmniejszona, i słuszniej rozdzielona według liczby ludności i ciężaru podatkowego?

III.

Jak oznaczyć liczbę wyborców każdej gminy, i jak ubezpieczyć nadzór władzy nad wyborami w komitatach i miastach.

Wasza Wierność masz się tem zająć, aby Nasz niniejszy reskrypt królewski był oznajmiony zgromadzeniu konferencyi banalnej, i spuszczamy się na miłość ojczyzny wszystkich członków tejże, oddając się nadziei, że postawione przez Nas ważne zapytania wezmą pod dojrzałą i sumienną rozwagę i odpowiedzą na nie w najkrótszym czasie.

Po ukończeniu tej pracy, która ma utorować drogę do sejmu krajowego, a przeto powinna być przyspieszoba, masz Wasza Wierność rozpuścić z Naszą łaską zgromadzoną konferencyę banalną, i niezwłocznie przedłożyć Nam jej zdania i wnioski.

Pozostajemy zresztą dla Was z naszą cesarsko-królewską łaską dobrze życzliwi.

Dano w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dn. 17. stycznia w roku zbawienia 1865, naszego panowania 17ym.

Franciszek Józef m. p.
Iwan Mazuranic m. p.
Franciszek Zigrovic de Pretoka m. p.

Część nieurzędowa.

Lwów, 23. stycznia.

Z powodu znanego już *oświadczenia ministra finansów*, p. *Plenera* w izbie deputowanych Rady państwa pisze *Jener. Kor.*: „O najnowszych uchwałach izby deputowanych i oświadczeniu pana ministra finansów rozprawiano nazajutrz żwawo w kółkach giełdowych. Zdania nie różniły się wielce, gdyż w ogóle zgadzano się na to, że uchwały Rady państwa nie mają mocy prawa i dla tego mogą mieć dla rządu tylko merytoryczne znaczenie. Co się zaś tyczy w szczególności uchwał powziętych na wnioski komisyi do kontroli długów państwa, nie mogą one tem mniej wpływać decydująco na postępowanie rządu, ponieważ te wnioski już i w wydziale i w izbie deputowanych natrafiły na znaczną opozycyę, i wartość ich można ocenić już po naganie, jaką otrzymała od rzeczonej komisyi zawarcie pożyczki loteryjnej w roku 1846, jako zaciągniętej po niskim kursie. Nie zdołano jednak pojąć tego w kołach giełdowych, jak izba deputowanych mogła w zawarciu operacyi depozytowej upatrywać pomnożenie długu państwa. Ministrowi finansów pozostawia się przy upoważnieniu do zawarcia pożyczki wolną rękę tak co do czasu jak i sposobów zawarcia. Jeźli zaś tenże chwilę potrzeby pieniężnej nie uważa za stosowną do tego, by wystawić na sprzedaż swoje efekta, lub jeźli — jak to było przy niepomyślnym stanie targowicy pieniężnej — nie dadzą się efekta chwilowo stosownie ulokować, tedy jestto zupełnie rzeczą administracyi finansowej i tylko środkiem czysto administracyjnym lub manipulacyą kasową, jeźli ta administracya wyczekuje odpowiedniejszej pory do sprzedaży swoich efektów lub tymczasowo je zastawia. Koszta tej operacyi będą poźniejszą lepszą sprzedażą sowicie wynagrodzone, i zaprawdę nie zasługuje to na naganę Rady państwa, jeźli minister finansów zapobiegł tym sposobem zmarnowaniu majątku państwa i szkodliwemu dla kredytu publicznego spadnięciu wartości papierów publicznych.“

Dziennik *Les deux mondes* donosi pod zaręczeniem, że ogłoszone w wiedeńskiej *Presse austryacko-pruskie noty* w sprawie szleswicko-holsztyńskiej są już *faktem niezaprzeczonym*. Te depesze — powiada — zostały w *Wiedniu* i *Berlinie* tylko odczytane, i niezostawiono ich w odpisie. Mimo to jest treść ich podana w wiedeńskiej *Presse* prawdziwa, chociaż bardzo skrócona. Ten sam dziennik pisze dalej, że pod względem polityki gabinetu *bawarskiego* otrzymał wiadomości tak niepokojące, iż waha się nawet ogłaszać je, chociaż pochodzą one ze źródła zupełnie godnego wiary.

Bliska sesya ciała prawodawczego we Francyi sprowadzi liczne *reformy*, jeźliby wszystkie projekta ustaw, które rada stanu po części już załatwiła a po części wkrótce załatwi, miały być przedłożone izbom. W tej chwili zajmuje się rada stanu *projektem decentralizacyi*, do którego przykłada rząd wielką wagę i którego przeprowadzenie będzie miało wielką doniosłość.

Zdaje się, że sytuacya wywołana encykliką *nienaruszyła w niczem stosunków ambasady francuskiej do stolicy apostolskiej*. Wymieniane w tym kierunku oświadczenia nie przeszkodziły kardynałowi *Antonellemu* przyjąć zaproszenie na festyny wyprawiane przez ambasadę. Zresztą przyjął dwór rzymski także w sprawie podjętej teraz między Rzymem i Piemontem wymiany więźniów przyjacielskie usługi Francyi.

O nieznanem dotąd postanowieniu rządu *hiszpańskiego* w kwestyi, *czy ogłaszanie encykliki papieskiej ma być dozwolone*, krążą po dziennnikach hiszpańskich rozmaite domysły. *Bolsa*, która zwyczajnie miewą dobre informacye, utrzymuje, że dokument ten oddano do ocenienia radzie stanu, a ta ma się oświadczyć za ogłoszeniem. Natomiast donoszą inne dzienniki, że sprawozdanie rady stanu wymienia pewne ustępy encykliki, które nie mogą być ogłaszane, ponieważ sprzeciwiają się ustawom państwa.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 22. stycznia. *(Dary dobroczynne.)* C. k. urząd powiatowy w Kołomyi przesłał do redakcyi „Gazety Lwowskiej“ na korzyść rannych w Szleswiku c. k. austryackich żołnierzy kwotę 17 zł. 60 c. w. a. stanowiącą część czystego dochodu uzyskanego z przedstawienia danego w Kołomyi dnia 15. czerwca 1864 przez towarzystwo akrobatów pod dyrekcyą p. *Gabryela Serie*. Z tego samego przedstawienia uzyskaną dalszą kwotę 18 zł. w. a. przeznaczył wspomniony dyrektor na korzyść tak zwanej Bursy, czyli zakładu dla utrzymania ubogiej młodzieży szkolnej w Kołomyi.

Podając ten akt dobroczynny do wiadomości powszechnej, donosimy oraz, ze wyż wspomniona kwota 17 zł. 60 c. w. a. odesłaną została na miejsce przeznaczenia.

Wiedeń, 21go stycznia. *(Nowiny dworu.)* Najjaśn. Pan udzielał wczoraj audyencye i przyjmował między innymi kontradmirała Wissiak. Następnie Najjaśn. Pan odbierał relacye ministrów, poczem miał dłuższą konferencyę z prezydentem ministrów Arcyksięciem Rainerem.

(Jego król. Wysokość książę pruski Fryderyk Karol) odjechał z Wiednia wczoraj o godzinie 7mej wieczorem pociągiem Oderbergskim. Jego ces. Wysokość Arcyksiążę Leopold towarzyszył dostojnemu gościowi do dworca kolei, gdzie znajdował się także JE. fml. hr. Thun z kilku wyższymi oficerami. Na peronie była ustawiona straż honorowa złożona z kompanii pułku piechoty Cesarza Alexandra Nr. 2. z sztandarem i muzyką, która odegrała pruski hymn ludu.

Przez adresa p. Scheel Plessen i jego towarzyszy do Cesarza austryackiego i Króla pruskiego wywołane i tu nadesłane oświadczenia z Księstw, tego samego doznały losu co adresa. Jego ces. Mość nie mógł ich przyjąć, ponieważ rząd cesarski nie dozwala żadnych wyjątków w zasadzie nie przypuszczania manifestacyi politycznych względem sprawy szleswicko-holsztyńskiej.

(Czynności wydziałów rady państwa.) Na posiedzeniu wydziału finansowego w dn. 19. b. m. wzięto pod dyskusyę powody wykreślenia z budżetu sumy 500.000 zł. proponowanej na budowę gmachu dla parlamentu. Radzca ministeryalny Wehli zwracał uwagę, iż gmach teraźniejszy zagraża zwaleniem się, przypominał dawniej wynurzone życzenie izby i Najjaśniejszego Pana, tudzież okoliczność, ze ministerym stanu ogłosiło już w drodze konkursu 20 premii po 1000 zł. za plany budowy. Kilku deputowanych było za wzniesieniem tylko jednego gmachu. W końcu przyjęto wykreślenie sumy 500.000 zł. i na propozycyę deput. Eichhoffa przyjęto wniosek, iż pożądanem jest, aby obiedwie izby rady państwa były pomieszczone w jednym gmachu.

Następnie załatwiono rozdziały: „rada państwa“, „rada ministeryalna“ (bez debaty) i „subwencye“ na rachunek rozmaitych funduszów indemnizacyjnych. Na wniosek referenta ostatniego rozdziału dep. Kaiserfelda, uchwalono: 1. Rząd ma się porozumieć z galicyjskim sejmem krajowym względem likwidacyi, uznania i zwrotu galicyjskiego funduszu indemnizacyjnego; 2. rząd ma przedłożyć radzie państwa na najbliższej sesyi dokładny obraz stosunków funduszu indemnizacyjnego na Bukowinie.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 19. stycznia.)

Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 19. stycznia zajęli miejsca na ławicy ministeryalnej Ich Excel. pp. *Schmerling*, *Mecsery*, *Plener*, *Frank*, *Hein*, *Kalchberg*, naczelnik sekcyjny *Salzmann*.

Po odczytaniu reskryptu ministeryum skarbu z doniesieniem, iż preliminarz monopolu tabacznego zmniejszył się 18.000 zł. z powodu oszczędności w rubryce „nowe budynki“, odczytano kilka petycyj, tudzież dwie interpelacye, a mianowicie interpelacyę dep. *Bergera* względem konwencyi między Austryą a Saksonią o drogę żelazną Woitersreuterską zawartej, która zawiera przepisy, należące do kompetencyi rady państwa. Interpelant zapytuje się 1. czy konwencya ta zawarta z zastrzeżeniem potwierdzenia przez radę państwa, lub czy rząd usuwa konwencyę tę z pod zatwierdzenia rady państwa, 2. w razie zaprzeczenia na mocy jakiego przepisu konstytucyi rząd miał moc zawarcia tej konwencyi?

Dep. *Steffens* interpelował ministeryum handlu, jak stoi prawo koncesyonowanej drogi żelaznej Wiedeńsko-Budweis-Pilzneńskiej?

Z porządku dziennego dep. *Brestl* wniósł w imieniu wydziału względem relacyi komisyi kontroli, ażeby administracya finansowa wezwana została, do przedłożenia radzie państwa pod zatwierdzenie rozporządzenia z dnia 14. lipca 1863 r. względem faworu przyznanego funduszowi indemnizacyjnemu Siedmiogrodzkiemu spłaty alpari eraryum konzularnemu.

Po przymówieniu się dep. *Taszka* i wyjaśnieniu rzeczy przez p. ministra skarbu. Wniosek ten większością głosów odrzucony został.

Dep. *Brestl* wniósł następnie, ażeby wniosek komisyi kontroli, względem objęcia nadborów z funduszów indemnizacyjnych. usunięty został.

Przeciwko temu przemawia dep. *Herbst*, konkludując przyjęcie wniosku komisyi kontroli.

P. minister skarbu oświadcza, iż rząd uważa nadbory funduszów indemnizacyjnych jako depozyta, i stawia je do dyspozycyi sejmów krajowych. Osobny dziennik przeznaczony jest na regestrowanie tych funduszy.

Dep. *Skene* wnosi, ażeby propozycya dep. Herbsta przesłana została wydziałowi. Wniosek ten przyjęto.

Dep. *Brestl* wnosi, ażeby usunięty został punkt relacyi, według którego zamieszczone być mają w budżecie sumy potrzebne ku spłacie patentami przepisanej różnych pożyczek, które to spłaty dotąd jeszcze zalegają.

Po krótkiem przymówieniu się dep. *Taszka*, tudzież po niektórych uwagach dep. *Czupra*, względem manipulacyi przy spłacie długu państwa, wniosek wydziału przyjęty został.

Dep. *Brestl* zawsze w imieniu wydziału wniósł następnie, ażeby c. k. ministeryum skarbu wezwane zostało o zamieszczenie w każdorocznym budżecie dokładnego wykazu sum potrzebnych do spłaty każdej pożyczki z osobna, według przyzwolonych na odkup obligacyj, nie dopuszczając wzrostu zaległości.

P. minister skarbu wspomniał, iż w przeszłym już roku przy podobnej sposobności oświadczył w izbie panów, że sprawa ta załatwiona będzie według życzeń komisyi kontroli. Nie masz więc powodu powtórnego wezwania administracyi skarbu. Referent przemawia za wnioskiem wydziału, który przyjęty został.

W następnym wniosku komisya kontroli wyraziła życzenie, ażeby administracya finansów wezwana została do rozszerzenia przedaży dóbr narodowych i do użycia innych środków gwoli wypełnienia zobowiązań względem banku narodowego austryackiego. Wydział jest zdania, ażeby wniosek ten uchylony został, gdyż zobowiązania wyż powołane prawnie egzystują, nie masz więc potrzeby wzywać ażeby wypełnione zostały. Wydział również wnosi, ażeby uchylony był wniosek komisyi kontroli wezwanie rządu o niezwłoczne zlikwidowanie czynności pożyczkowych z bankiem narodowym, gdyż według zapewnienia p. ministra skarbu reszta zaliczek do końca roku 1864 spłacona być miała.

Po krótkiej rozprawie Izba na wniosek dep. Kaisersfelda postanowiła rzecz tę raz jeszcze odesłać do wydziału.

Następny wniosek komisyi kontroli, ażeby sprawy załatwiane przez III departament ministeryum skarbu władzy kontroli rachunkowej do zbadania złożony został, przyjęto bez żadnej rozprawy.

Komisya kontroli wnosi następnie, ażeby administracya finansów wezwana została do użycia według przepisów dochodów funduszu amortyzacyjnego lombardzko-weneckiego. Wydział proponuje dodatek, lub złożyć radzie państwa projekt względem zniesienia tego funduszu.

Po krótkiej rozprawie wniosek komisyi przyjęto, dodatek wydziału odrzucono.

Następny ostatni wniosek komisyi kontroli opiewa: wezwać administracyę finansów, ażeby na obligacyach, które kontrasygnowaniu komisyi kontroli nie ulegają, wzmianka o tem czyniona była Wniosek ten przez wydział poparty przyjęty został.

Jako wniosek bezpośredni wydział proponuje prosić administracyę skarbu o wniesienie projektu do prawa względem dobrowolnej konwencyi obligacyi 5 i 6 procentowych w monecie konwencyjnej na walutę austryacką.

Wniosek ten przyjęto po krótkich uwagach dep. *Herbsta* i *Taszka*.

Wydział wnosi następnie: uznaje się naruszenie artykułu VI. prawa finansowego z roku 1863 w postępowaniu administracyi finansowej w tem, iż nie wszystkie obligacye w posiadaniu państwa będące pożyczki angielskiej z r. 1859, i nie wszystkie losy z pożyczki z r. 1860 pierwszej emisyi, sprzedane i na spłacenie długów depozytowych użyte zostały.

Dep. hr. *Kinski* twierdzi, iż manipulacya buchalteryczna długów państwa utrudnia kontrolę.

P. minister skarbu *Plener* dowodzi osnową art. VI. prawa finansowego z roku 1863, iż wcale nie był oznaczony termin w którym sprzedane być miały obligacye pożyczki angielskiej. Nawet gdyby termin był oznaczony, rząd usprawiedliwić zdoła swoje postępowanie. Żałować jednak wypada, iż daje się słyszeć zarzut naruszenia prawa, przed wysłuchaniem tłumaczenia rządu. Następnie p. minister odpiera zarzut hr. Kinskiego i oświadcza w końcu, iż co do długów depozytowych nie ma wcale zamiaru ukrywać ich przed radą państwa, dowiódł to składając rachunki z roku 1862 pragnie tylko utrzymywać należyte granice kompetencyi. Zresztą długi depozytowe bardzo się zmniejszyły, w październiku r. z. wynosiły jeszcze 16 milionów, dziś tylko 1 milion.

Wniosek wydziału przyjęty został, poczem nastąpił wniosek względem wezwania administracyi skarbu ażeby o każdej sprzedaży obligacyj w zastaw danych komisya kontroli długu państwa niezwłocznie zawiadomiona była i wykazane jej było użycie funduszu z sprzedaży zebranego.

Pan minister skarbu *Plener*: Wysłuchaliśmy teraz wszystkie wnioski. Są to właściwie uchwały, które izba powzięła lub jeszcze poweźmie względem wniosków komisyi kontroli długu państwa. Musze najprzód zrobić uwagę, iż uchwały te wychodzą tylko z jednej części rady państwa, i być zawsze może, iż izba panów nie przychyli się do wniosków wysokiej izby. W każdym zaś razie, nawet gdyby się obie izby na punkt jaki zgodziły, rząd jeżeli już zdania swego nie wypowiedział, uchwały te weźmie pod głęboką rozwagę i ocenienie, jak wszystkie życzenia, wezwania i uchwały wysokiej izby, uchwałom tym jednak mocy obowiązującej przyznać nie może.

Po wysłuchaniu tego oświadczenia dep. *Skene* wniósł zamknięcie posiedzenia, które też uchwalone zostało, poprzednio jednak prezes odczytał interpelacyę dep. Giskry i innych treści następują-

cej: 1. Kiedy wysoki rząd zamierza na zasadzie art. 13. konstytucyi złożyć radzie państwa powody i rezultat zaprowadzenia stanu oblężenia w Galicyi? 2. Dla jakich powodów rząd utrzymuje dotąd jeszcze stan oblężenia w Galicyi?

Najbliższe posiedzenie na poniedziałek oznaczone zostało.

Rosya.

(Medale na pamiątkę poskromienia buntu polskiego.) Rus. Inw. ogłasza następujący ukaz do rządzącego senatu. Na znak wdzięczności za zasługi okazane przez wojska nasze, które miały udział przy poskromieniu polskiego buntu, i z uwagi na prace odbywane przez wszystkich, którzy mieli udział w administracyjnych rozporządzeniach rządu przy uspokojeniu Królestwa Polskiego i zachodnich guberni, uznaliśmy za właściwe ustanowić medal brązowy z napisem: „za poskromienie buntu polskiego w 1863—1864 latach,“ dla noszenia na wstążce składającej się z kolorów państwa: czarnej, pomarańczowej i białej. Zatwierdziwszy obecnie załączające się przepisy na zasadzie których ma być dawany ten medal, poruczamy rządzącemu senatowi ogłoszenie tych przepisów, a dostarczenie medalów, po ich przysposobieniu, do rozporządzenia głównodowodzącego wojskami Warszawskiego okręgu wojennego i dowodzących wojskami Wileńskiego i Kijowskiego okręgów wojennych, włożyliśmy na ministra wojny. Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano: *Alexander*.

Dnia 1. stycznia 1865 r.

(Żałoba dworska.) Rus. Inw. donosi: Z polecenia Jego ces. Mości dwór Cesarski przywdział żałobę z powodu zgonu Jej Królewskiej Mości Wielkiej Księżny Maryi Toskańskiej wdowy, na dwa tygodnie, od 28. grudnia, z zwykłemi podziałami w noszeniu tej żałoby.

Kronika.

(Jan Nep. Nowakowski †.) Dnia 21. b. m. umarł we Lwowie Jan Nep. Nowakowski, były artysta i dyrektor sceny polskiej po dłuższej słabości w wieku 69 lat. Pogrzeb odbędzie się jutro o godzinie ¾ po południu

(Doręczenie orderu.) Dnia 4go b. m. odbyła się w Złoczowie rzadka uroczystość doręczenia orderu przez Najjaśn. Pana nadanego rzeczywistemu katechecie przy głównej szkole X. Dominikowi Kasprowiczowi. O godzinie 10tej po odprawionej przez X. Kasprowicza mszy św. udał się pan starosta obwodowy na czele wszystkich urzędników obwodowych, sądowych, powiatowych, wojskowości, wydziału miejskiego z jego urzędnikami i licznie zebranej ludności do zabudowania szkolnego, gdzie za staraniem dyrektora i nauczycieli szkoły głównej w przepysznie urządzonej sali szkolnej z wizerunkiem i tronem Najjaśn. Pana dopełnił aktu doręczenia po stosownej przemowie w niemieckim i polskim języku. Dekorowany 73letni starzec, blisko 50 lat w zawodzie szkolnym jako rzeczywisty katecheta zostający, podziękował za to najwyższe wyszczególnienie z wielkiem wzruszeniem. — Potem przemówił p. starosta do wydziału miejskiego, do nauczycieli i do dzieci. Nakoniec po trzykrotnym okrzyku Vivat na cześć Najjaśn. Pana odspiewała młodzież szkolna hymn ludu.

(Nieszczęsny wypadek.) W Jodłówce, w obwodzie przemyskim, wpadł przez nieostrożność parobek folwarczny Adam Szcz. pod koło młócarni, które pogruchotało mu głowę tak dalece, że w przeciągu godziny wyzionął ducha.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Wykaz półmiesięczny) dochodów c. k. uprzywilejowanej galicyjskiej kolei Karola Ludwika od 1. do 15. stycznia 1865.

9572 podróżnych	21.237 złr.	84 c.
129.097 cetnarów cłowych towarów	75.534 złr.	99 c.
razem	96.772 złr.	83 c.

Wiedeń, 1. stycznia 1865.

Lwów, 21. stycznia. Nim przystąpimy do sprawozdania o stanie handlu zbożem w tygodniu ubiegłym, korzystamy ze sposobności aby skonstatować, że znalazł się głos, który podawane przez nas ceny rozmaitych gatunków zboża, raz czy dwa razy uznał jako niezgadzające się z cenami praktykowanemi w handlu. Gdy każdy sprawozdawca we Lwowie może korzystać z urzędowych wykazów cen, nie potrzeba wcale bystrości umysłu, aby się przekonać, że ceny zboża były dotychczas podawane i stanowione nie według stosunków miejscowych, lecz na podstawie nadchodzącego z zagranicy popytu i według tego, o ile właściciele zgadzali się sprzedawać znaczniejsze swoje zapasy po cenach niższych jak te, które zapisują komisarze targowi. — Przechodzimy do stanu handlu i widzimy znowu stagnacyę w handlu zbożem i brak popytu; wywóz ustał zupełnie. Z wyjątkiem stacyi kolei żelaznej w Tarnowie w ostatnich 7 dniach nadeszła tak mała ilość zboża przeznaczona do Krakowa i dalej, że ze względu na całość nie zasługuje wcale na uwagę. Właściciele młynów parowych w Galicyi zachodniej starają się uzyskać zniżenie cen transportu, aby mogli konkurować z zakładami znajdującemi się we Lwowie i okolicy, i tym sposobem choć w części zbliżyć się do przeszłorocznego obrotu handlowego. Najlepsze gatunki *pszenicy* (180 ℔ wagi) płacono korzec po 6 zł. 5 c., *jęczmień* w wywozie zupełnie zaniedbany, korzec 143 ℔ wagi, po 4 zł. 10 c. *Żyto* trzyma się w cenie, i jest popyt na ten artykuł szczególniej ze strony właścicieli młynów, którzy płacą go po 4 zł. Przeszłoroczny niepomyślny zbiór żyta sprzyja sprzedaży tego artykułu, ponieważ włościanin żywiący się najwięcej ziemniakami, musi w części zastępywać je artykułami mącznemi. *Owies* wagi 100 ℔ płacono w mniejszych partyach po 2 zł. 30 c., w większych po 2 zł. 9 c. Rozmaitych gatunków mąki wysłano ze Lwowa 11 cet. do Łancuta, 13 cet. do Gródka, 123 cet. do Przemyśla, 68 cet. do Rzeszowa i 31 cet. do Tarnowa. Młyny parowe w Tarnowie i Tenczyku liczą po większej części na odbyt w Krakowie. Do Wrocławia wysłano znowu kilka partyi *bobu* razem w ilości 241 cet. Nasienia *rzepaku i lnu* zwieziono do Lwowa 265 cet. przeznaczonych do Wrocławia i 29 cet. przeznaczonych do Pragi; z Tarnowa wysłano także kilka partyi do Prus. *Lnu, konopi, wełny i pakuł* wysłano 49 cet. do Przemyśla, 29 cet. do Berna, 23 cet. do Bielska, 17 cet. do Opawy, 67 cet. do Wiednia, 156 cet. do Wrocławia, 149 cet. do Pragi, 11 cet. do Pesztu, i 9 cet. do Pardubitz. Przesyłki *spirytusu* były znowu bardzo małe z tego co zwieziono do Lwowa; było przeznaczone 109 cet. do Przemyśla, 12 cet. do Medyki, 8 cet. do Rzeszowa, i 61 cet. do Jarosławia. Zniesienie zakazu przewozu *wełny* przez granicę pruską drogą na Szczakowę do Mysłowic sprawiło pożądany skutek w tygodniu ubiegłym: do Wrocławia wysłano 497 cet. tego artykułu, po większej części wełny rosyjskiej średniego gatunku. Oprócz tego wysłano 176 cet. do Bielska i 152 cet. do Wiednia na spekulacyę. Pomiędzy towarami nadchodzącemi koleją z Krakowa do Lwowa pierwsze miejsce zajmują szyny żelazne przeznaczone dla kolei lwowsko-czerniowieckiej, i przyczyniają się do pomnożenia dochodów kolei Karola Ludwika tem bardziej ile że w obrocie ciągła panuje stagnacya. Bydła *rzeźnego i opasowego* przeznaczonego do Lipnika, Weiskirchen i Florisdorf zapowiedziano w tygodniu ubiegłym 715 wołów. Transporta *trzody chlewnej* wynosiły 1340 sztuk.

(Czynności komitetu Towarzystwa gospodarskiego galic.) Dnia 14. stycznia odbyło się *pierwsze tegoroczne posiedzenie komitetu* Towarzystwa gospod. galic.

Z ważniejszych spraw, które na tem posiedzeniu wniesione zostały, wymieniamy następujące:

a) Uchwalono wysłać memoryał do Rady państwa w sprawie opodatkowania przemysłu gorzelnianego, i wysadzono w tym celu komisyę.

b) W sprawie wyzyskiwania torfu, który to przemysł u nas dotąd odłogiem leży, przeprowadzono jeszcze w roku zeszłym korespondencyę, z powodu podanej w N. 11. korespondenta warszawskiego wiadomości, o nowej a niekosztownej metodzie p. Glinojeckiego wydobywania torfu i przyrządzania go tak, iż jako materyał opałowy drzewu się prawie równa. — Gdy jednak korespondencya niedoprowadziła do żadnego rezultatu, uchwalono — odnieść się wprost do p. Glinojeckiego, czy? i pod jakiemi warunkami? zechciałby przybyć do Dublan dla ogłoszenia metody swojej.

c) Uchwalono sprowadzić z Pragi 1 pług łopatowy wynalazku p. Steffeka, celem wypróbowania go w Dublanach, a następnie podania do wiadomości gospodarzy, czy? i jakie? z jego użycia, mogą osiągnąć korzyści. — Pług ten ma najchlubniejsze świadectwa za sobą ze strony rządu saskiego, heskiego i francuskiego.

d) Roztrząsano i przyjęto wypracowaną przez komisyę relacyę do wysok. Namiestnictwa w sprawie szarańczy. Nareszcie

e) odczytano listę 113 członków, którzy na podstawie nieopłaconych rat czterech, wykreśleniu podpadają. Członków tych, postanowiono jeszcze raz ostatecznie zawezwać.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gosp. gal.

Ostatnia poczta.

Kopenhaga, 20. stycznia. Wydział Folkstingu rady państwa do uregulowania żeglugi nadbrzeżnej proponuje uprawnienie obcych okrętów, ale wyklucza tymczasowo okręta szleswicko-holsztyńskie, ponieważ z teraźniejszą administracyą Księstw nie można układać się o traktat, lecz potrzeba oczekiwać uznania politycznych stosunków Szleswiku ze strony głównych mocarstw europejskich.

Kopenhaga, 21. stycznia. Berlingska gazeta donosi: Sekretarz legacyi, baron Ludwik Güldenkrone został mianowany pełnomocnikiem rządu w Berlinie. *Flyweposten* dowiaduje się, że poseł w Londynie Billi złożył stanowczo swój urząd.

Berlin, 21. stycznia. *Nordd. Allg. Ztg.* dowiaduje się z pewnego źródła, że wieść o zaręczynach angielskiej Królewny Heleny z Wielkim Księciem sasko-wejmarskim jest bezzasadna.

Kiel, 21. stycznia. Tutejsza gazeta donosi: Bank narodowy w Kopenhadze wzbrania się z powodu zawarcia pokoju dopełnić zobowiązania, włozonego nań rozporządzeniem z 5. stycznia 1863, względem oprocentowania długu szleswicko-holsztyńskich asygnacyi skarbowych.

Konstantynopol, 14. stycznia. Redukcya armii tureckiej została uchwalona.

Ateny, 14. stycznia. Wczoraj w dzień Nowego Roku składał poseł austryacki życzenia w imieniu ciała dyplomatycznego. — Maurokordatos, były minister spraw zagranicznych, został mianowany gubernatorem w Korfu a Marinos w Zante.

Nowy York, 11. stycznia. Gubernator w Kentucky zaleca powolną emancypacyę niewolników. — W drodze półurzędowej oświadczono, że nikt nie udawał się w misyi pokojowej do Rich-

mondu. — Jenerał Butler otrzymał dymisyę. — Minister finansów Fescuden żąda pozwolenia do wydania bonów skarbowych w sumie 200 milionów dolarów. — Jenerał Sherman koncentruje swoją armię między Hardeville i rzeką Savanną. Operacye przeciw Wilmington będą niezwłocznie na nowo rozpoczęte, i równocześnie z atakiem na fort Fisher od morza i od lądu postanowiony został także szturm na miasto.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. stycznia.

Hotel George: PP. Hr. Kalinowski Wład., z Bakowiec. — Augustynowicz Bol., z Kniaża. — Hr. Marschall Fryd, c. k. porucznik. z Ołomuńca.
Hotel europejski: Br. Błażowski Krzysz., z Nowosiółek.
Hotel Krakowski: Ebner Rud., c. k. przełożony powiatowy, z Przemyślan.
Zajazd podolski: Terlecki Jan, z Smolnik.

Dnia 22. stycznia.

Hotel George: PP. Papius Jan, z Grzędy.
Hotel angielski: Br. Brunicki Piotr, z Lubliniec nowych. — Abusz Szym., z Boroniczy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. stycznia.

PP. Hr. de la Skalla Hier., do Kalinestie. — Łodyński Stan., do Naborzec. — Popiel Paweł, do Krakowa. — Szeliski Henr., do Kozowy. — Blum Bog., c. k. kapitan, do Stryja. — Dębicki Zygm., do Rychcic. — Jaworski Apol., do Ordowa. — Szeliski Kaz., do Wiednia. — Radziejewski Józef, do Rosyi.

Dnia 22. stycznia.

PP. Abrahamsberg Wik., c. k. starosta, do Kołomyi. — Grossmann Fran., c. k. starosta, do Stryja. — Kube Ludw., c. k. starosta, do Zaleszczyk. — Br. de Vug. c. k. major, do Stryja. — Fontana Alfr, c. k. rotmistrz, do Buchowic. — Terlecki Marc., do Wiednia. — Papara Wład, do Sanoka. — Hr. Borkowski Miecz., do Mielnicy. — Hr. Dzieduszycki Wład., do Jezupola. — Hr. Marschall Fryd., c. k. porucznik, do Ołomuńca — Załuski Kaj., do Rzemplina.

TEATR.

Dziś teatr polski: „**Powódź**", dramat w 3 aktach ze spiewami i chórami oryginalnie napisany przez Wincentego Pola, z muzyką J. F. Guniewicza. Po raz pierwszy.

Jutro teatr niemiecki: „**Mannschaft an Bord**", nowa komiczna operetka w 1 akcie — poprzedzi: „**Zehn Mädchen und kein Mann**", nowa operetka w 1 akcie. Występ gościnny p. Teresy Braunecker-Schäfer.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. i 22. stycznia 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	323 82	— 2 1	84.2	południowy	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	323 62	+ 0 3	66 8	poł.-zach.	„	„
10. god. wiecz.	323.89	— 3 0	86 2	zachodni	„	pogoda
7. god. zrana	323.50	— 5 6	86.4	południowy	sil.	pochmurno
2. god. po poł.	323 49	— 0.4	88 1	zachodni	„	pogoda
10. god. wiecz.	323 86	— 4.6	90.8	„	„	„

Kurs Lwowski.

Dnia 21. stycznia

		gotówką		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	37	5	42
Dukat cesarski	„ „	5	38	5	44
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	39	9	52
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	81	1	84
„ papierowy rosyjski	„ „	1	48	1	49
Talar pruski	„ „	1	72	1	73
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	72	28	73	03
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	76	19	76	94
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	—	73	67
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	80	—	80	63
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	225	—	227	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21. stycznia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	72	35
5% pożyczka narodowa	80	40
Losy z 1860 roku	95	85
Akcye banku wiedeńskiego	789	—
„ „ kredytowego	186	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	115	—
Srebro	114	25
Dukat pojedyńczy	5	43

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. stycznia

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	67.—	67.20
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	97.60	97 75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	80 30	80 50
od kwiet. do paźd. po 5%	80.30	80.50
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	85.75	86.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	72.15	72.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	72.40	72.60
dtto. po 4½%	63.25	63 50
dtto. „ 4%	56.—	56.25
dtto. „ 3%	42.—	42.50
dtto. „ 2½%	35.50	37.—
dtto. „ 1%	14.10	14.30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	160.75	161 25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	157.—	157.50
Przez. do wyl. z r. 1854	89.—	89 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	95 90	95.70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	98.40	98.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	85 50	85.60
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	18.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.—	68.—
„ „ „ 4½%	62.50	63.—
„ „ „ 4%	55.50	56.—
„ „ „ 3½%	48.50	49.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ „ „ 2½%	55.50	57.50
„ „ „ 2¼%	49.—	51.—
„ „ „ 2%	44.—	46.—
„ „ „ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ „ „ 4½%	67.25	67.75
„ „ „ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.50	90.—
Wyż. Aust.	89.50	90.50
Salcburg	90.75	91.25
Czech	93.	93.—
Morawii	91.50	92.50
Szląska	89.—	90.—
Styryi	90.50	90.50
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	89.50	92.—
Węgier	74 —	74 50
Banatu Tem.	73.—	73.50
Kroacyi i Slawonii	74.25	74 75
Galicyi	72.—	73 50
Siedmiogrodu	71.50	72 —
Bukowina	71.50	72.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71 25	71.75
Banat Temesz.	70.50	70.60
Lomb. wen. poż. z r. 1859	96.—	96.50
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ „ 4%	57.—	57.50
„ „ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	57.—	57.50
„ „ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ „ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	26.50	27.50
„ 2½% „ 100 „	22.50	23.—
„ 2¼% „ 100 „	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „	18.—	18 50
„ 1¾% „ 100 „	15.75	16.25

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	786.—	788.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183.40	183.60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	595.—	600.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	82.—	82.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1843.—	1845.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	205 50	205 60
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	247 50	248.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	137 —	137 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	225 50	226.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 25%	65.—	65.50
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	165 —	165 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	121.25	121 50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
ditto II. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	710.—	720.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	252.—	256.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	190.—	195.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	143.—	146.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	469.—	471.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	234.—	236.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	400.	405.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	268.—	272.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	350.—	355.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
„ 10let. „ 1857 po 5%	102.—	102.25
„ przeznaczone do los. po 5%	94.—	94.50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
„ przezn. do losowania po 5%	89.60	89.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	73.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	80.50	81.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.50	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	89.—	90.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	81.80	82.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	116.—	116 50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	112 —	112 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.25	92.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	80.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	93.25	93.75
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.50	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	95 75	96 25
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.—
Lloyda za 100 zł.	90.50	91.—

6 Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.25	126 50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	87.50	87.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	109.50	110.—
„ „ po 50 zł. m. k.	48.50	—.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	105.—	106.—
Salma „ 40 „ „	30.—	30.50
Palfiego „ 40 „ „	30.25	30.50
Clarego „ 40 „ „	29.—	29.50
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.—
Windischgrätza 20 zł. „	17.75	18.25
Waldsteina 20 „	19.50	20 —
Keglevicha 10 „	14.—	14 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.25

Weksle. (Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.30	97 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	97.30	97.40
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	87.—	87 10
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	45.50	45 50
Londyn za 10 ft. szt.	115.—	115.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	45 75	45.80
Paryż za 100 fr.	45 80	45.85
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wol.	10 65	15 75
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.43	5 44
dtto. pełnej wagi	5.43	5 44
Korona	15.85	15.90
20frankówka	9.21	9 22
Rosyjski imperyał	9.45	9.48
Talar związkowy	1.71½	1.72½
Srebro	114 85	114.75
Kurs korony w c. k. kasach 15zł. 50c.		

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rzadowej.